

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: عثمان حیدری
۱۹ دسمبر ۲۰۲۱

انتخابات سرنوشت ساز چیلی؛ یادآور همه پرسی در برابر دیکتاتوری پینوچیت

یک تحلیلگر از چیلی با مقایسه انتخابات ریاست جمهوری چیلی (فردا ۱۹ دسمبر/۲۸ قوس) و همه پرسی ۱۹۹۸ این کشور که به حکومت دیکتاتوری «آگوستو پینوچیت» پایان داد، این انتخابات را گزینشی جدی بین بقای جریان دیکتاتوری و پایان دادن به آن دانست.

به گزارش خبرگزاری کوبا، «دانیل چرنیلو» تحلیلگر و جامعه شناس اهل چیلی در مقاله خود با عنوان «قیاس تاریخی» گفت: در حالی که در یک سو «خوزه آنتونیو کاست» راستگرای افراطی در وجهه ستایشگر جریان دیکتاتوری پینوچیت بر حفظ مدل حکومتی نئولیبرالی پافشاری می کند، در طرف دیگر، «گابریل بوریک» ۳۵ ساله، پرچمدار چپگرا و محکوم کننده گذشته نظامی چیلی، با ایده جدی تغییر وضع موجود قرار گرفته است. پینوچیت بین سالهای ۱۹۷۳ و ۱۹۹۰ حکومت کرد و در دوران حکومتش بیش از ۳۰۰۰ نفر توسط دولت به قتل رسیدند یا ناپدید شدند.

کاست، سیاستمدار المانی الاصل از مروجان اصلی رأی آری به ادامه حکومت دیکتاتوری پینوچیت، در همه پرسی عمومی ۱۹۹۸ میلادی چیلی بود.

به عقیده این تحلیلگر از چیلی، کاست مانند پینوچیت چیزی جز ایجاد ترس ندارد که روی آن دست بگذارد، در حالی که بوریک مانند دولت های ائتلاف احزاب تنها گزینه ای است که احتمال تصور کشوری فراگیر را بالا می برد. ائتلاف احزاب برای دموکراسی (۱۹۹۰-۲۰۱۰)، ائتلافی از احزاب سیاسی چپ، چپ میانه و اعتدال چیلی بود که برای چهار دوره متوالی حکومت این کشور را به دست گرفتند.

به نوشته چرنیلو، در حالی که طرفداران پینوچیت از ثبات، توسعه اقتصادی و «افراط» در اعمال زور می گویند، ائتلاف احزاب به ساختن کشور با شرایطی متفاوت و عادلانه تر با کمترین نقض حقوق بشر به شیوه نظام مند دعوت می کند. در حال حاضر، این دو نامزد انتخابات ریاست جمهوری با تفاوت هائی ظریف نماینده این دو طیف هستند: حامیان دیدگاه حکومت نظامی و تسلط بر جامعه و در طرف مقابل، متعهدان به تشکیل جامعه ای عادلانه تر.

استاد جامعه شناسی چیلی افزود: همانطور که همه پرسی ۱۹۹۸، پیام آور بازگشت دموکراسی بود، دولتی که در ماه مارچ ۲۰۲۲ (حوت) بر کشور حاکم می شود، باید مجری شکل جدید حکومتی با جایگزینی قانون اساسی جدید به جای قانون اساسی دوره دیکتاتوری پینوچیت باشد.

در پی همه پرسی تاریخی قانون اساسی در ۲۵ اکتوبر (چهارم عقرب ۱۳۹۹) بیش از ۷۸ درصد مردم چیلی، در پی اعتراضاتی گسترده برای مقابله با نابرابری های اقتصادی، با رأی به طرح بازنویسی قانون اساسی این کشور، گام بلندی در مسیر قانون اساسی جدید چیلی برداشتند

imago images/Aton Chile

مرگ همسر پینوچیت حذف یکی از آثار دیکتاتوری در آستانه انتخابات سرنوشت ساز

پایان فرصت کارزار انتخاباتی دو رقیب، درست یک روز قبل از برگزاری دور دوم انتخابات ریاست جمهوری، با مرگ «لوسیا هیریارت» بیوه آگوستو پینوچیت مصادف شد.

دقایقی پس از انتشار این خبر، مردم سانتیاگو (پایتخت چیلی) مرگ وی را به منزله پایان یک سلسله دیکتاتوری به فال نیک گرفته و برای آن جشن و پایکوبی به راه انداختند. هیریارت در نظر بسیاری از مردم چیلی، به خاطر تأثیر زیادی که بر شوهرش داشت، منفور بود.

مردم چیلی یک ماه پیش (۲۱ نومبر/۳۰ عقرب) در یکی از غیرقابل پیش بینی ترین انتخابات، برای برگزیدن رئیس جمهوری آینده خود از میان ۷ نامزد پای صندوق های رأی رفتند، اما از آنجا که هیچ یک از کاندیداها موفق به کسب آراء بالاتر از ۵۰ درصد نشدند، «بوریک» و «کاست» از دو جناح چپ و راستگرای افراطی با بیشترین آراء به دست آمده به دور دوم انتخابات راه یافتند.

این انتخابات، دو سال پس از انفجار تظاهرات سال ۲۰۱۹ دانشجویان چیلی علیه نابرابری های اجتماعی و اقتصادی به وقوع می پیوندد. دامنه این اعتراضات که بعدها در سراسر چیلی گسترده شد، نارضایتی مردم این کشور را از تبعیض های اجتماعی و مدل نئولیبرالی نشان داد.

در این اعتراضات که با سرکوب شدید مأموران امنیتی و نظامی مواجه شد، حدود ۳۰ نفر کشته و هزاران تن نیز زخمی شدند.

آتش اعتراضات نه تنها سیاست های اقتصادی دولت «سباستین پینیرا» رئیس جمهوری فعلی چیلی را زیر سؤال برد بلکه به بحرانی اجتماعی بدل شد.

با این وجود، جریان اعتراضات به تحقق مطالبه جدی مردمی در جهت بازنویسی قانون اساسی و جایگزینی آن با قانون زمان دیکتاتوری آگوستو پینوچیت (۱۹۷۳-۱۹۹۰) ختم شد. قانون جدیدی که در سال جدید (۲۰۲۲) با دولت جدید به همه‌پرسی گذاشته خواهد شد.

همزمان با آماده سازی قانون اساسی جدید چیلی، رأی دهندگان این کشور یکشنبه ۲۸ قوس، برای انتخاب مجری قانون جدید باید از میان گابریل بوریک، نامزد چپگرا و مخالف گذشته نظامی چیلی و خوزه آنتونیو کاست، نامزد راست افراطی که ستایشگر دوران حکومت نظامیان است، یک نفر را برگزینند.